



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1090/2023
26.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владана Пантовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 439/22 од 22.03.2023.године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 90/23 од 21.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 26.10.2023.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владана Пантовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 439/22 од 22.03.2023.године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 90/23 од 21.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 439/22 од 22.03.2023.године, окривљени АА је оглашен кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци, и истовремено је одређено да ће се казна извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену мере електронског надзора, које просторије не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ од 20.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и трошкове кривичног поступка о којима ће суд одлучити накнадно посебним решењем, док је оштећени ББ упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 90/23 од 21.07.2023. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, преиначена је пресуда Основног суда у Новом Пазару К 439/22 од 22.03.2023.године, у погледу чињеница и

околности које чине обележје кривичног дела и окривљени је осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци и истовремено је одређено да ће се казна извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену мере електронског надзора, које просторије не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајњу до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, док је у преосталом делу жалба браниоца одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Владан Пантовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да укине побијану другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, истичући да су и првостепени и другостепени суд својим пресудама прекорачили оптужни акт. Бранилац истиче да оптужни акт није измењен од почетка поступка до краја главног претреса, а да су и првостепени и другостепени суд у изреци својих пресуда наводили чињенице којих нема у оптужном акту, те постоји несагласност између диспозитива оптужног акта и изрека побијаних пресуда, односно несагласност око начина доношења повреда и предмета којим су повреде нанете оштећеном. Иако је другостепени суд преиначио првостепену пресуду, из изреке пресуде је само избацио „са леђа“, док је у осталом делу изрека неизмењена.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет у погледу субјективне и објективне истоветности дела, док суд није везан за предлоге тужилаштва у погледу правне квалификације кривичног дела (став 2. истог члана).

По оцени Врховног суда, чињеничним описом радње извршења у изреци правноснажне пресуде суд није прекорачио оптужбу, с обзиром да у чињеничном опису постоји идентитет лица које је оптужено и то окривљени АА (субјективни идентитет) и дела које је предмет оптужбе и то кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ (објективни идентитет), а чињенични опис наведених кривичних дела у изреци другостепене пресуде у битном се не разликује од оног наведеног у оптужном акту.

Другостепени суд је доношењем пресуде Кж190/23 од 21.07.2023. године којом је преиначио првостепену пресуду К439/22 од 22.03.2023.године, из изреке пресуде

изоставио наводе „са леђа“ пришао оштећеном, док је у осталом делу чињенични опис остао исти.

Поређењем чињеничног описа предметног кривичног дела датог у диспозитиву оптужног акта јавног тужиоца ОЈТ у Новом Пазару Кт 365/20 од 25.12.2020. године и чињеничног описа из изреке другостепене пресуде Кж190/23 од 21.07.2023. године, закључује се да је суд делимично изменио опис догађаја у погледу начина извршења кривичног дела.

Прецизирање начина извршења кривичног дела у изреци другостепене пресуде, те описивање чињеница о месту где се окривљени налазио непосредно пре извршења кривичног дела, кога је затекао на улици испред своје куће и како је био одевен, не представља прекорачење оптужбе, односно на овај начин није повређен објективни идентитет оптужбе и пресуде, већ је постојећи опис усклађен са чињеничним стањем утврђеним на главном претресу, при чему је чињенични опис дела у изреци пресуде остао у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, у односу на битне елементе кривичног дела.

Према томе Врховни суд налази да наведена измена чињеничног описа кривичног дела у изреци пресуде, окривљеног није довела у тежи процесноправни положај, нити се ради о битној измени чињеничног стања, па на супрот наводима захтева, објективни идентитет између оптужбе и пресуде није повређен. Другостепени суд у изреку пресуде није унео нити из ње изоставио чињенице и околности битне за радњу извршења дела, на који начин оптужба није прекорачена.

Самим тим, побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, на коју се поднетим захтевом браниоца неосновано указује.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић